

„...Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet...”
(Példabeszédek könyve, 4:23)

„...csak a kamaszkoron segítsd át, hogy megőrizze a zongorázást, utána már nem hagyja abba soha...” – hittel kimondott szavak, melyek minden tanítvány számára megoldást jelentettek. Szerető gondoskodást, együttérzést, következetes munkát, együtt zenélést.

Horváth Vilmosné Patak Mária iskolánk egykori zongoratanára, tanszakvezetője volt. Sok száz zongorázást és zenét megszerető növendék, vagy a hazai és nemzetközi zenei életben szereplő művész tanára. Mélyen hitte és vallotta, hogy a zene tanulása, az élet segítőtársa. Figyelmessége, kedvessége egész környezetére átsugárzott. Számptalan új kezdeményezés fűződik nevéhez az iskolai életben: továbbképzős kamarazene órái - fesztiválja, a centenáriumi évben újból megálmodott Hírmondó - a Fodor évkönyvek alapján.

Rados Ferenc tanítványaként végezte a Zeneakadémiát, tanított a Kőbányai Zeneiskolában, majd 1984 és 2014 között iskolánkban. Munkásságát Németh László és Tóth Aladár díjjal ismerték el. Zongorakísérőként a Magnificat kórust segítette, miközben családja muzsikus tagjaival is számtalan koncertet adott.

Életének minden percében őrizte szívét, hitét, méltóságát. Szolgált, a szó legnemesebb módján. 2017. november 2-án e földi szolgálatát elhagyta. Égi útját emlékeinkkel kísérik.

**Tóth Aladár Zeneiskola tanári közössége nevében
Magyar Margit, igazgató**